

Art. 8. Sprzedaż pieczywa pozakontygentowego przez piekarnię dozwolona jest: a) we własnych sklepach, b) do sklepów detalicznych, c) lub bezpośrednio konsumentowi, względnie ich zrzeszeniom. Wszelkie pośrednictwo w handlu pieczywem pozakontygentowym jest zakazane.

Art. 9. Piekarniom zabrania się dostarczania do sprzedaży lub sprzedawania na miejscu chleba wcześniej jak w 12 godz. po wypieku.

Art. 10. Chleb pszenny, żytni, pyłowy, t. zw. „sitkowy“ i razowy wien być wypiekany w formie bochenków o wadze dokładnie określonej, być opatrzone w etykietę piekarni z podaniem firmy, adresu i ceny za określoną wagę bochenka w 12 godz. po wypieczeniu.

Art. 11. Komisja badania cen przy okręgowych urzędach W. z L. i Sp. (art. 10, ust. o zwalczaniu lichwy wojennej z dnia 2 lipca 1920 r.) lub aż do ich powstania — Komisje Apropowizacyjne Powiatowe lub Miast wydzielonych będą ustanawiały i ogłaszały ceny maksymalne na ziemiopłody i ich przetwory, znajdujące się w obrocie pozakontygentowym.

Art. 12. Przekroczenie niniejszego rozporządzenia, a w szczególności cen maksymalnych zarówno odnośnie do sprzedających, jak i ofiarujących gotowość zapłacenia przy kupnie, karane będzie na zasadzie art. 4, ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej z d. 2 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 67 — 1920 r., poz. 449) aresztem do 6 miesięcy i grzywną do 1.000.000 mk. lub jedną z tych kar, a nadto konfiskatą towaru. Dochodzenie i karanie przekroczeń, popełnionych w obrębie miast: Warszawa, Łódź, Lublin, Kraków i Lwów — należy do okręgowych Urzędów Walki z Lichwą, które stosować mają przepisy postępowania karno-administracyjnego obowiązujące te urzędy, zaś przekroczeń, popełnionych w innych miejscowościach, — do władz administracyjnych pierwszej instancji.

Władze administracyjne pierwszej instancji winny w tej mierze stosować przepisy postępowania karno-administracyjnego, zawarte w art. 6, Ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 56 — 1920 r. poz. 348) i w art. 14 do 22 włącznie przepisów wykonawczych do tejże ustawy (Dz. Ust. R. P. № 70 — 1920 r. poz. 474).

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w „Dz. Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“.

Warszawa, dnia 18-go sierpnia 1920 r.

Minister Apropowizacji:

St. Śliwiński

549.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie mocy obowiązującej postanowień rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych do ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 401) o osobistych świadczeniach wojennych (Dziennik U. R. P. № 64 poz. 428 z r. 1920) na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 1. Postanowienia zawarte w rozporządzeniu wykonawczem Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych do ustawy z dnia

25 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 401) o osobistych świadczeniach wojennych (Dz. U. R. P. № 64 poz. 428 z roku 1920) obowiązują także i na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia
Warszawa, dn. 18 sierpnia 1920 r.

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
w z. *Potczyński*

SPROSTOWANIE.

W № 77 na str. 1403 po punkcie K. „konduktorom stacyjnym, dozorcóm żórawi, palaczom, starszym woźnym” należy jako stopień wstawić 12. (nie 1.). Po punkcie l. „woźnym, dróżnikom” należy jako stopień wstawić 13. (nie 12.).